HYDROECIA MICACEA Esp. SÅSOM SKADEDJUR

AF

SVEN LAMPA.

Denna hos oss ganska sällsynta nattfjäril har under förliden eftersommar såsom larv förekommit uti Filipstads trädgårdar och visat sig vara ett verkligt skadedjur å där växande potatis. Detta är ett färskt exempel på hur en och annan insektart någon gång uppträder i ett antal och på ett sätt, som blir desto mer förvånande, eftersom den under mellantiderna kan vara sällsynt, och hemtar sin näring från helt andra växter, än under sitt massuppträdande. Ofvannämda fjärilarts framfart på så sätt, som nu skett, kommer därför troligtvis ej att fortfara under kommande år, utan har det antagligen skett blott tillfälligtvis, för att ej så snart upprepas. HEINEMANN säger i sitt utmärkta arbete, att larven lefver »in den Wurzeln von Knollengewächsen», men omnämner ej speciellt potatisen. För oss åtminstone är det troligen alldeles nytt, att denna växt af honom begagnas till näring, och vi hafva att tacka herr O. MARIN i Filipstad för kännedomen härom. Från honom erhöll jag nämligen den 20 sistlidne juli en liten flaska innehållande ett par larver jämte stycken af foderplantan, samt en skrifvelse, hvaruti omnämdes, att dessa larver och många dylika anträffats uti potatislanden inom stadens område, hvarest odlades amerikansk rosenpotatis samt varieteterna »magnum bonum» och »drottningen bland de tidiga». Larvens närvaro i potatisstjälkarne gaf sig tillkänna därigenom, att plantorna, efter att hafva stått friska och frodiga, så godt som på en gång började sloka bladen och vissna. Om nu stjälken å en

sådan planta afbröts nära roten, fanns inuti densamma en något mer än tumslång, blekrödaktig fjärillarv. Dess hufvud var rödbrunt och framkanten på första kroppsringen svart, de öfriga ringarne hade på ryggen fyra symmetriskt stälda, hårbärande vårtor. Detta utseende hade larverna, som kommo i mina händer, men färgen var troligen något förändrad, emedan de förvarats uti ett korkadt kärl och därför dött under vägen samt vid framkomsten börjat öfvergå i förruttnelse. Jag befann mig då på Gotland och saknade tillfälle att bestämma larverna samt var osäker, om detta skulle kunna ske sedermera, på grund af deras miserabla tillstånd. Därför skref jag till herr MARIN och anhöll, att han skulle insamla flera larver och sända dem något bättre emballerade, på det de måtte kunna framkomma lefvande. Däraf blef dock intet, emedan han var hindrad att uppsöka dylika, medan de ännu befunno sig uti potatisstjälkarne. Lyckligtvis hade han dock tillvaratagit tvänne, hvilka, tillika med stjälkbitar, blifvit inlagda uti ett kärl, fyldt med jord. En af dem dog, men den andra öfvergick i puppa, hvilken i september afsändes till mig och ett par dagar efter framkomsten lemnade en fjäril, hvilken kommer att utgöra en prydnad för riksmusei samling. Den befans vara en *Hydroecia micacea* ESP.

Såväl på Gotland som Eknö i Furusundstrakten såg jag plantor af amerikansk potatis, som hastigt gulnade och vissnade, och då dessa gräfdes upp befans det, att de närmast jordytan befintliga delarne af roten och stjälken voro urhålkade och svartnade, men någon fjärillarv kunde ej ertappas, ehuru det syntes sannolikt, att sådana där hade vistats, ty några andra lefvande varelser än små *acarider*, någon enda liten fluglarv och *Scolopendra* samt blott en enda knäpparelarv varseblefvos ej, och dessa få individer kunde omöjligt hafva förorsakat plantornas undergång.

Skulle nu likväl så vara, att denna fjärillarv hos oss är hänvisad till potatisväxten under larvtillståndet, så vet man hädanefter hvar den kan uppsökas, ifall man önskar erhålla goda exemplar af den hos oss ganska sällsynta fjärilen. Hittills har detta just icke varit någon lätt sak, emedan de få exemplar, man lyckats öfverkomma, vanligen varit mer eller mindre skadade, hvarför larvuppfödning torde vara enda utvägen.